

Történelemvizsga francia nyelven

Egyetlen diák érettségizett szombaton a Ságvárriban

Egyetlen diák ült be az osztályterembe szombaton a Ságvári gimnáziumban. Besze Anna francia nyelven adott számot történelemtudásáról. Az érettségi vizsgára lapunk is elkísérte az állatorvosi egyetemre készülő szegedi lányt.

Félórával a szombati érettségi kezdete előtt, a portás után másodikként érkezünk a Ságvári gimnáziumba. Nem sokkal később megérkezett Pignitzky Beáta tanárnő, aki az első órában felügyelte az egyetlen maturálót, Besze Anna munkáját. A gimnázium igazgatója, Dobi János lepecsételt dobozban hozta Anna érettségi tételeit. Az igazgató mellett a vizgázó lány lépdelt a lépcsőn: a kapuban találkoztak.

– Tegnap még izgultam, mára azonban elmúlt a druk – árulta el Anna. – Végül is családi hangulatban folyik a vizsga, az sem zavar, hogy egyedül érettségizem. Nagyon felháborítónak tartom a csalást, nem tudom, kinek volt érdeke, hogy megzavarja a végzősök számára oly fontos vizsgát.

Anna úgy döntött, újraírja a matematikát, azzal a megfontolással, ha később közgazdászvégeztséget akarna szerezni, nem kelljen megint érettségiznie. Most egyébként három intézményt jelölt meg a felvételi lapon: a Szent István Egyetem állatorvosi karára, az ELTE biológia szakára, valamint a Semmelweis egyetem általános orvosi karára jelentkezett. Az esélyei nagyon jók: a szegedi lány kitűnő eredményekkel végezte el mind a négy évet.

Néhány perc múlva kinyitották az osztályt, Pignitzky tanárnő, aki önként vállalta, hogy ügyel a vizsgán, azt mondta, szándékosan választottak egy kisebb termet, hogy ne érezze annyira magányosnak magát az

Besze Anna, a Ságvári gimnázium diákja szombaton francia nyelven adott számot történelemtudásáról

Fotó: Gyenes Kálmán

érettségiző. Anna leült, elővette az elmaradhatatlan szőlőcukrot, üdítőt, két vastkos szótárt, két atlaszt – a tankönyveket csak az érettségi második részében használhatta –, a tolltartó mellé került még egy kis játékteknős, valamint egy Buddha-szobrocska. Dobi igazgató a hóna alatt hozta be a lepecsételt papírdobozt, amit korán reggel a megyei rendőrkapitányságon vett át. Aztán előkerült a több pecséttel lezárt, tételeket rejtő boríték. Anna megkapta a 36 oldalból álló vizsgaanyagot, a tanárnő felírta a táblára a kezdési időpontot. Tíz

órákor elkezdődött az érettségi, mi pedig becstuktuk magunk mögött az osztály ajtaját.

Kora délután telefonon kerestük Annát, aki elmondta, úgy érzi, sikeres vizsgát tett.

– Most már érett vagyok! – mondta nevetve a telefonba. Kiderült: három esszét is kellett írnia, az egyik téma a Molotov-Ribbentrop paktum volt, s rövid értekezésben kellett kifejeznie Kossuth, valamint Széchenyi munkásságának lényegét.

Anna számára tehát – a jövő szombaton megismétlendő matematikát kivéve – lezárultak az

írásbeli érettségi vizsgák, készülhet a szóbelikre.

NY. É.

721-EN VIZSGÁZTAK

■ Szombaton tíz órától az új tételSOROK alapján 721 középiskolás vizsgázott idegen nyelven történelemből országsszerte. Angol közép-szinten 159-en, emelt szinten 18-an, német középszinten 394-en, emelt szinten 70-en, francia középszinten 1 tanuló, szlovák nyelven 26-an, szerbül 22-en, románul 4-en, horvátul pedig 27-en érettségiztek.

A legtöbben magas láz, allergia, hasmenés miatt vitték gyermeküket a hét végén orvoshoz

Az ügyelet nem kényelmi kérdés

Egy-egy hétvégi napon a szegedi orvosi ügyeleteken átlagosan 80-100 beteg fordul meg. E szám járványos vagy vírusos időszakban jóval magasabb. Szombaton volt olyan édesanya, aki néhány hetes kisbabáját Sándorfalváról hozta orvoshoz. A felnőttrendelésen pedig többen panaszkodnak allergiás tünetekre.

Hétköznap délután 4 órától másnap reggel fél 8-ig, hét végén pedig nonstop fogadják a betegeket a szegedi orvosi ügyeletek. Szombaton mindkét városban folyamatos volt a forgalom.

– Alexa belázasodott reggelre, azért hoztam el – mondta Adrienn, a korábban orvoslátogatóként tevékenykedő édesanya, aki a gyermekorvosi ügyeletről jött éppen ki. – Máskor is jártunk már itt. Az orvosok között vannak kedvesek és kevésbé kedvesek, de többnyire meg vagyok elégedve az ellátással.

– A kisfiam hathetes, szülés után fellépett nála egy komplikáció, ezért csak három hét után engedték haza a klinika intenzív osztályáról – mesélte Ormándi Nikoletta, az anyuka. – A kicsinek folyik az orra, s mivel súlyos

Aggódó kismama érkezik gyermekével a szegedi Szilágyi utcai rendelőbe

Fotó: Frank Yvette

betegségről lábadozik, fontosnak tartottam, hogy megnézzé egy orvos. Az édesanya Sándorfalváról autózott be az ügyeletre, s nehezményezte, hogy falujukban nincs hasonló ellátás.

A városban egy rózsaszín játéklappal botladozott a 14 hónapos Milán. Szülei – Edina és Róbert – elmondták: hasmenés miatt hozták orvoshoz a kicsit. Korábban csupán egy alkalommal jártak az ügyeleten, de megnyugtató számukra, hogy hét végén is fordulhatnak orvoshoz Szegeden.

A délutáni ügyeletet ellátó dr. Illyés Mária elmondta, lázzal, hasmenéssel vittek hozzájuk gyerekeket. Egy átlagos hétvégi napon 80 kicsit látnak el, de járvány, vírus idején ez a szám jóval magasabb.

A felnőtt ügyeleten korántsem voltak közlékenyek a betegek. Egy idősebb nő folyamatosan fújta az orrát, egy fiatalabb fiú pedig nagyon sápadtan támasztotta a fejét a hideg csempéhez. A városban tízen ültek. Feketű József a barátnőjét kísérte el, aki reggel óta hasmenéssel küszködött. A szegedi fiatalember elégedett az ügyeleti ellátással. Kimondottan szükségesnek tartja, hogy egy ekkora városban, mint Szeged, hét végén is rendelkezzen orvosok.

– Járvány most nincs a városban, többen fordultak azonban hozzánk allergiás panaszokkal és hasmenéssel – összegezte tapasztalatait az ügyelet orvos, dr. Simai Kadosa. – Szegeden száz felnőtt orvos van, közülük mintegy hetvenen dolgoznak háziorvosként – tudtuk meg dr. Szilárd Andrásról, a Csongrád megyei Orvosi Kamara alelnökétől. – Az orvosokat rendelet kötelezi az ügyeleti ellátásra, a beosztást a mentőszolgálat készíti el.

Egy, a neve elhallgatását kérő orvos szerint a lakosságnak tudomásul kellene vennie: az ügyelet nem kényelmi, hanem sürgősségi ellátás. Igénybevétele akkor indokolt, ha az ellátás elmaradása állapotromlást eredményezne a betegnél. Az ügyelő orvosok sokszor látnak el olyan beteget, aki már reggel lázas volt, de nem háziorvosához ment el, hanem munka után a Szilágyi utcába tért be. Megtudtuk azt is, Dániában évente egy alkalommal lehet igénybe venni az ügyeleti ellátást ingyenesen, minden további alkalommal 10 ezer forintnak megfelelő eurót kell fizetni. Ez visszatartja az embereket attól, hogy akkor is az ügyeletre szaladjanak, ha az állapotuk nem indokolja azt.

NYEMCSOK ÉVA

Szeged

PANEK SÁNDOR

Szeretem Szegedet. Tudom, egykettőre kimondja az ilyesmit az ember, s aztán tízeveken át mindig eszébe jut, hogy vajon miért is. Talán önbuzdítás, mert szeretnünk kell, ahol élünk? Vagy a Szegedre költözött ember udvariassága, mely megátalkodottan szegedi társainak szól? Nem. Szeged szerethető hely. A szónak abban az értelmében, ahogyan az ember a barátját szereti. Olyan is, akár a barátja, hónapokig lehet távol, el is költözhet innen: Szeged megvárja, és meghallgatja, nem változik kiszámíthatatlan szeszéllyel, mint a szerelmesek.

Gyerekkoromat egy Szamos-parti városban töltöttem: néha még Szamosnak hívom a Tiszát. Fel sem tűnik. Innen tudom, hogy szeretem Szegedet, az elszólást ki sem kell javítani, a gyermekkor helyszíne leúsztak a folyón, egyik város befogadta a másikat, egyik világ a másikat, Szegeddel még inkább enyém lett Móra Ferenc Kincskeresője és a Tisza-part, énvelem pedig még inkább Szegédé lett a hazaszeretet egy négyzetcentimétere, egy kis rész a haza szövetségében, amely nem hivalkodó, de nem is szakad el.

Szeretem Szegedet. Ő-zni ugyan nem tudok, s tősgyökeres lokálpatriótái körében olykor kettőzött kajánssággal nyújtom az e betűket, de ellestem tőlük, akik szüleiktől kapták örökbe a szege-diséget, hogy elődeik múltja beleépült a városba, rég bezárt boltokból az újakba, rég lebontott házakból az újjáépültekbe, régi újságokból a mostaniakba. Hogy ezt a furcsa és tartózkodással kezelendő fogalmat is, hogy „szege-diség”, csak kellő alázattal és igénnyel lehet értékelni, a hely méltósága önmagában nem tesz méltóvá, Móra, Tömörkény, Juhász Gyula követése egyetlen művet sem tesz remekművé, Tisza Lajos, Klebelsberg emlegetése senkit nem tesz városépítővé; a szege-diséghez csak hozzáadni lehet, és nem hivatkozni rá.

Mikszáth Kálmántól Gregor Józsefíg annyian mondták: szeretem Szegedet. Olyanok is, akik elköltöztek már, olyanok is, akik bosszankodni tudnak Szegeden, olyanok is, akik szebb panellakást, jobb focit, figyelmesebb hivatalnokot, több kultúrát, jobb szórakozást szeretnének, mint amit a város nyújt. És mégis, ha megismerték a fővárosok pályaudvarközhőnyét, motorzajba fulladt múltját, becsülni tudják az élhető, megszólítható, alakítható várost: Szegedet.

A fiatalok a munkájukat és családjukat féltik

A bizonytalanság a legbiztosabb

A mai tizenöt és húsz év közöttieknek a kilátástalanság a legfőbb gondjuk – áll az Ifjúsági, Családügyi, Szociális és Esélyegyenlőségi Minisztérium országos felmérését összegző jelentésben. A megkérdezett szegedi szakközépiskolások is bizonytalanoknak érzik a jövőt, egy-szersmind reménykednek.

– A fizikai munkát egyre jobban elismerik. Megtaláljuk a számításunkat, ha jó szakmát szerzünk, és mellé letesszük az érettségit – magyarázta iskolaválasztását Lőkös Nándor, bár még nem tudta, milyen irányban folytatja szakmai tanulmányait a szegedi Tápai Antal Szakközépiskolában.

Külföldön alapozni

– Nem látom értelmét a szakközépiskolai érettséginek, fontosabb ennél, hogy fodrászként mielőbb a saját lábamra álljak. Nehezen alakítom ki a vendégszolgát, különösen, ha előlről kezdem – érvelt Sándor Kitti. A fiatal lány szerint jó megélhetés a fodrászoké, különösen, ha külföldön vállalnak munkát. Pár évig ő is szívesen dolgozna luxushajón, ezáltal megalapozná az itthoni folytatást. Később főiskolán tanulna tovább Gajdos Anikó, Joó Gabriella és Mison Nándor. Szerintük biztos, ami biztos – jól jöhet a diploma, bár érteke nem nagy, viszont több helyen akkor is alapkövetelmény. Beszélgetőtársaik nem osztották a véleményüket. Többségük ugyan az újságírói tevékenységet változatossá tartotta, a tanárokat stresszesnek ítélte, a jogászok pedig az öltönyviselés nehézségei és a sok tanulás jutott először eszükbe.

Vágy: könnyű és jól fizet

– A kárpitosé, főként külföldön, jó elfoglaltság, mert könnyű és jól fizető munkát végez – hangsúlyozta előnyeit Fodor Gábor, aki húszévesen kárpitos és vagonőri végzettsége mellett

most szerez érettségit. – Nehéz utólag visszaülni a padba: addig kell több papírt megszerezni, amíg friss az agyunk.

Nem látja ennyire biztatónak a helyzetét Guraby Judit. Húszévesen úgy érzi, nem tart még sehol: sok mindenbe belekóstolt, és nem szeretne sokáig iskola-padban ülni.

Karrier vagy család

Abban viszont egyetértettek a fiatalok, hogy nehéz egésszéges egységyült találni a karrier és a család között. Szavaikból kitűnt: hiába jók az otthoni körülményeik – vágnak a családi háttérre. Az iskolában egymástól is sokat hallanak a „felnőtt” életéről, de szeretnének a szüleikkel is több időt együtt tölteni. A pénz nem minden. Ha a szülőkkel csak ritkán és rövid időre találkoznak – kimaradnak egymás életéből. Érdekes párhuzamot vontak a diákok a munka és a család között: a karrierista szülők csak egy gyereket vállalnak. Ők többnyire kettőt szeretnének, de majd csak néhány év múlva házasodnának.

Legégetőbb problémáikként a munkanélküliséget, a bűnözést, a család válságát és a céltalanságot emelték ki. Nem lázadnak, saját maguk szeretnék megoldani a problémáikat.

DOMBAI TÜNDE

NEM LÁZADNAK

– Nem lázadnak a mai 15–20 éves fiatalok – derül ki az Ifjúsági, Családügyi, Szociális és Esélyegyenlőségi Minisztérium Ifjúság 2004 elnevezésű országos felmérésének elemzéséből. Bauer Béla szociológus, a kutatás vezetője szerint ennek az az oka, hogy tenni valami ellen vagy valamiért akkor lehet, ha a célok és az elérésük akadályait meg tudják fogalmazni. A fiatalok számára országos szinten a legnagyobb feszültségforrás a drog. A pénztelenséget már megszokták, és azt is, hogy egy biztos: a bizonytalanság.

AZ ORVOS ÓRADÍJA

■ Az ügyelők óradíja – amelyet tavaly emeltek – az országos átlaghoz viszonyítva jónak mondható. A rendelőben dolgozó orvos hétköznap óránként 1800 forintért, hétfőn 2000 forintért dolgozik, kivonulós társai esetében ez az összeg 2000, illetve 2200 forint. A doktorok vállalkozásban végzik a munkájukat, tehát erről az összegről számíthatnak, illetve ebből fizetik a különböző járulékokat, amely legalább 40 százalékkal csökkenti az összeget.